



**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 21 października 2013 r.

DIS/DEC – 1115/13/69420

dot. [...]

D E C Y Z J A

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r., Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.) oraz art. 12 pkt 2, art. 18 ust. 1 pkt 1, art. 22 w związku z art. 36 ust. 1 i ust. 2 oraz art. 40 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r., Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), § 4 i § 5 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie dokumentacji przetwarzania danych osobowych oraz warunków technicznych i organizacyjnych, jakim powinny odpowiadać urządzenia i systemy informatyczne służące do przetwarzania danych osobowych (Dz. U. Nr 100, poz. 1024), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie wniosku Naczelnika Urzędu Skarbowego, o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych z dnia 29 sierpnia 2013 r. sygn. DIS/DEC-884/13/55242,

utrzymuję w mocy zaskarżoną decyzję.

Uzasadnienie

W dniu 29 sierpnia 2013 r. Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych wydał decyzję sygn. DIS/DEC-884/13/55242 nakazującą Naczelnikowi Urzędu Skarbowego (zwanego

dalej również „Naczelnikiem Urzędu”) usunięcie uchybień w procesie przetwarzania danych osobowych, poprzez:

1. Zastosowanie środków technicznych i organizacyjnych zapewniających ochronę przetwarzanych danych osobowych odpowiednią do zagrożeń oraz kategorii danych objętych ochroną, a w szczególności zabezpieczenie danych przed ich udostępnieniem osobom nieupoważnionym zabraniam przez osobę nieuprawnioną, przetwarzaniem z naruszeniem ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r., Nr 101, poz. 926 z późn. zm.) – zwaną dalej „ustawą” oraz zmianą, utratą, uszkodzeniem lub zniszczeniem, poprzez: nadanie w formie pisemnej użytkownikom systemu informatycznego o nazwie „A” (służącego [...] [...] [...] osób [...]) uprawnień do przetwarzania danych osobowych w tym systemie - w terminie 14 dni od dnia, w którym niniejsza decyzja stanie się ostateczna.

2. Zgłoszenie do rejestracji zbioru danych osobowych przetwarzanych w systemie informatycznym o nazwie „A” - w terminie 14 dni od dnia, w którym niniejsza decyzja stanie się ostateczna.

3. Uzupelnienie polityki bezpieczeństwa o następujące informacje dotyczące przetwarzania danych osobowych w systemie informatycznym o nazwie „A”: wykaz budynków, pomieszczeń lub części pomieszczeń, tworzących obszar, w którym przetwarzane są dane osobowe; wykaz zbiorów danych osobowych wraz ze wskazaniem programów zastosowanych do przetwarzania tych danych; opis struktury zbiorów danych wskazujący zawartość poszczególnych pól informacyjnych i powiązania między nimi; sposób przepływu danych pomiędzy poszczególnymi systemami; określenie środków technicznych i organizacyjnych niezbędnych dla zapewnienia poufności, integralności i rozliczalności przetwarzanych danych – w terminie 30 dni od dnia, w którym niniejsza decyzja stanie się ostateczna.

4. Uzupelnienie instrukcji zarządzania systemem informatycznym służącym do przetwarzania danych osobowych o następujące informacje dotyczące przetwarzania danych osobowych w systemie informatycznym o nazwie „A”: procedury nadawania uprawnień do przetwarzania danych i rejestrowania tych uprawnień w systemie informatycznym oraz wskazanie osoby odpowiedzialnej za te czynności; stosowane metody i środki uwierzytelnienia oraz procedury związane z ich zarządzaniem i użytkowaniem; procedury rozpoczęcia, zawieszenia i zakończenia pracy przeznaczone dla użytkowników systemu; procedury tworzenia kopii zapasowych zbiorów danych oraz programów i narzędzi programowych służących do ich przetwarzania; sposób, miejsce i okres przechowywania: elektronicznych nośników informacji zawierających dane osobowe, kopii zapasowych, o których mowa powyżej; sposób zabezpieczenia systemu informatycznego przed działalnością oprogramowania, którego celem jest uzyskanie nieuprawnionego dostępu do systemu informatycznego; sposób realizacji wymogu odnotowania przez system informatyczny informacji o odbiorcach, którym dane osobowe zostały udostępnione, dacie i zakresie tego udostępniania;

procedury wykonywania przeglądów i konserwacji systemu oraz nośników informacji służących do przetwarzania danych - w terminie 30 dni od dnia, w którym niniejsza decyzja stanie się ostateczna.

W dniu [...] września 2013 r. do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynął, złożony w terminie wniosek Naczelnika Urzędu Skarbowego, o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych z dnia 29 sierpnia 2013 r. sygn. DIS/DEC-884/13/55242 i umorzenie wszczętego postępowania administracyjnego.

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy strona wskazała, iż Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych nieprawidłowo ocenił stan faktyczny poprzez uznanie, iż dane osobowe przetwarzane w systemie informatycznym o nazwie „A” stanowią zbiór danych osobowych w rozumieniu art. 7 pkt 1 ustawy, który to na podstawie art. 40 ustawy podlegałby obowiązkowi zgłoszenia do rejestracji Generalnemu Inspektorowi Ochrony Danych Osobowych. Ponadto, we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy strona podniosła, iż skoro w systemie informatycznym o nazwie „A” nie są przetwarzane dane osobowe, to Naczelnik Urzędu Skarbowego nie jest zobowiązany do zastosowania środków technicznych i organizacyjnych zapewniających ochronę przetwarzanych danych w tym systemie, jak również nie jest zobowiązany do uzupełnienia polityki bezpieczeństwa i instrukcji zarządzania systemem informatycznym o informacje dotyczące przetwarzania danych w ww. systemie. Ponadto, zdaniem strony Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych naruszył przepisy art. 7, art. 77 § 1 oraz art. 80 kodeksu postępowania administracyjnego poprzez błędne ustalenie, iż Urząd Skarbowy na podstawie zarejestrowanych przez system informatyczny o nazwie „A” [...] osób fizycznych ma możliwość zidentyfikowania danej osoby bez nadmiernych kosztów, czasu lub działań.

Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych po ponownym rozpatrzeniu sprawy i przeanalizowaniu całego zebranego w sprawie materiału dowodowego, zważył co następuje:

W uzasadnieniu wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Naczelnik Urzędu przedstawił argumenty mające w jego opinii przemawiać za tym, że na podstawie zarejestrowanych przez system informatyczny o nazwie „A” informacji w postaci [...] [...] oraz [...] [...] [...], Urząd Skarbowy nie może dokonać identyfikacji osoby, których dotyczą te informacje, a zatem informacje te nie mogą być uznane za dane osobowe w rozumieniu art. 6 ustawy i w związku z tym zbiór danych przetwarzanych w systemie informatycznym o nazwie „A” nie podlega zgłoszeniu do rejestracji Generalnemu Inspektorowi Ochrony Danych Osobowych. Z tymi argumentami nie można się jednak zgodzić.

Zgodnie z art. 7 pkt 1 ustawy o ochronie danych osobowych przez zbiór danych rozumie się każdy posiadający strukturę zestaw danych o charakterze osobowym, dostępnych według określonych kryteriów, niezależnie od tego, czy zestaw ten jest rozproszony lub podzielony

funkcjonalnie. Przez administratora danych rozumie się organ, jednostkę organizacyjną, podmiot lub osobę (...), decydujące o celach i środkach przetwarzania danych osobowych (art. 7 pkt 4 ww. ustawy).

W myśl art. 6 ust. 1 ustawy, za dane osobowe uważa się wszelkie informacje dotyczące zidentyfikowanej lub możliwej do zidentyfikowania osoby fizycznej. Zgodnie z ww. definicją dane osobowe mogą przybrać różną formę, mogą to być np.: zdjęcia, filmy, zarejestrowane wizerunki. Każda informacja, niezależnie od sposobu i formy jej wyrażenia, podlegać może ocenie z punktu widzenia pojęcia danych osobowych i każda informacja może zostać uznana za informację o charakterze osobistym.

Natomiast zgodnie z art. 6 ust. 2 ustawy, osobą możliwą do zidentyfikowania jest osoba, której tożsamość można określić bezpośrednio lub pośrednio, w szczególności przez powołanie się na numer identyfikacyjny albo jeden lub kilka specyficznych czynników określających jej cechy fizyczne, fizjologiczne, umysłowe, ekonomiczne, kulturowe lub społeczne. Czynnikami określającymi cechy osoby będzie m.in. wizerunek osoby (cechy fizyczne), status majątkowy (cechy ekonomiczne), poglądy polityczne, religijne lub filozoficzne oraz przynależność wyznaniowa, partyjna lub związkowa (cechy te można zaliczyć do cech umysłowych, kulturowych lub społecznych, w zależności od sposobu interpretacji tych pojęć). W przypadku obserwacji i rejestracji [...] ww. cechy są możliwe do ustalenia.

Jednocześnie w myśl art. 6 ust. 3 ustawy, informacji nie uważa się za umożliwiającą określenie tożsamości osoby, jeżeli wymagałoby to nadmiernych kosztów, czasu lub działań.

Biorąc pod uwagę powyższe, danymi osobowymi są zatem zarówno takie dane, które pozwalają na określenie tożsamości konkretnej osoby, jak i takie, które nie pozwalają na jej natychmiastową identyfikację, ale są, przy pewnym nakładzie kosztów, czasu i działań, wystarczające do jej ustalenia. Daną osobową będzie taka informacja, która pozwala na ustalenie tożsamości danej osoby, bez nadzwyczajnego wysiłku i nakładów, zwłaszcza przy wykorzystaniu łatwo osiągalnych i powszechnie dostępnych źródeł.

Ponadto, Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 9 kwietnia 2013 r., sygn. akt II SA/Wa211/13 wskazał, iż „zawartość zbioru tworzyć mogą dane (informacje) wyrażone w różny sposób – słowem, dźwiękiem (np. zbiory nagranych wypowiedzi), obrazem (np. zbiory zdjęć używane do identyfikacji sprawców przestępstw), itd. Można przy tym uznać, że zbiorem danych osobowych jest zarówno zestaw danych, odnoszący się do wielu osób, jak i odnoszący się do jednej osoby”.

Generalny Inspektor podtrzymuje stanowisko wyrażone w uzasadnieniu decyzji z dnia 29 sierpnia 2013 r. sygn. DIS/DEC-884/13/55242, iż określona informacja stanowi daną osobową, jeżeli podmiot dysponujący taką informacją jest w stanie zidentyfikować osobę, której dotyczy ta informacja, bez ponoszenia nadmiernych kosztów, czasu i działań.

Podniesiony we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy zarzut naruszenia prawa poprzez uznanie przez Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, iż dane osobowe przetwarzane w systemie informatycznym o nazwie „A” stanowią zbiór danych w rozumieniu ustawy o ochronie danych osobowych oraz nakazanie Spółce zgłoszenie do rejestracji Generalnemu Inspektorowi Ochrony Danych Osobowych zbioru danych osobowych przetwarzanych w tym systemie, należy uznać za bezzasadny.

Bowiem nie można zgodzić się ze stanowiskiem strony, iż dane z systemu [...] nie są w żadnym stopniu katalogowane w sposób umożliwiający dotarcie do [...] danych konkretnej osoby, a sam system nie posiada możliwości technicznych umożliwiających wyszukanie w [...] [...] danych konkretnej osoby. W toku kontroli ustalono, iż dostęp do danych osobowych przetwarzanych w systemie informatycznym o nazwie „A” możliwy jest według kryterium [...] oraz chronologicznie według kryterium daty i czasu [...], jak również ustalono, iż ww. system umożliwia wyszukanie oraz podgląd [...] według daty i godziny [...], jak również umożliwia wykonanie kopii zapasowej [...]. W związku z powyższym należy stwierdzić, iż sposób zapisu danych na nośniku komputerowym oraz wbudowane w system procedury ich przetwarzania umożliwiają prawidłowe zestawienie ich struktury wtedy, kiedy jest to potrzebne w czasie ich przetwarzania (np. [...] osoby [...]). Innymi słowy [...] [...] zlokalizowane w Urzędzie Skarbowym zostały połączone z systemem informatycznym o nazwie „A”, który umożliwia przeanalizowanie [...] danych według określonych kryteriów.

W związku z powyższym bezsporne jest, iż dane osobowe w przedmiotowym systemie zapisywane są według kryterium czasu oraz według kryterium miejsca (miejsce [...] [...]).

Reasumując, uznać należy, iż system informatyczny o nazwie „A” zawiera zestaw danych osobowych dostępnych według określonych kryteriów, będący zbiorem danych osobowych w rozumieniu art. 7 pkt 1 ustawy.

Ponadto, nie można zgodzić się ze stanowiskiem strony, iż [...] [...] mają niską [...] na [...], co uniemożliwia jednoznaczną identyfikację osoby. Bowiem, jak ustalono w toku kontroli w skład systemu [...] wchodzi [...] [...], w tym jedna [...] [...] z [...] typu [...] ([...] na [...] Urzędu). Po powiększeniu [...] z tej [...] widoczne są również [...] [...] [...] znajdujących się na [...] Urzędu. Wszystkie [...] [...] przekazują [...] [...]. Natomiast zainstalowane [...] w [...] [...] klientów przedstawiają [...] tej [...] wraz z [...] tam osobami. W tym miejscu należy podkreślić, że numer rejestracyjny pojazdu dla Urzędu jest daną osobową, na podstawie której można zidentyfikować daną osobę. Stanowisko Generalnego Inspektora w tym zakresie poparte jest zarówno analizą przepisów ustawy o ochronie danych osobowych, jak i analizą przepisów ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2005 r. Nr 108, poz. 908, z późn. zm.). Zgodnie z art. 80a ust. 2 Prawa o ruchu drogowym, w centralnej ewidencji pojazdów gromadzi się dane i informacje o pojazdach zarejestrowanych oraz o ich właścicielach lub

niektórych posiadaczach. Dane o pojeździe to m.in. marka, typ i model oraz *numer rejestracyjny*. Natomiast dane o właścicielu pojazdu oraz o jego posiadaczu to: imię i nazwisko (nazwa lub firma), adresu zamieszkania (siedziby), numer ewidencyjny PESEL, numer REGON. Ewidencję taką prowadzi minister właściwy do spraw administracji publicznej w systemie teleinformatycznym. Ponadto ustawa o ruchu drogowym wskazuje katalog podmiotów, które mają dostęp do informacji zgromadzonych w centralnej ewidencji pojazdów. Są to m.in. Policja, prokuratura, sądy, komornicy sądowi, ZUS, straże gminne (miejskie), organy właściwe w sprawach kontroli skarbowej, organy właściwe w sprawach rejestracji pojazdów, organy podatkowe. Reasumując należy stwierdzić, iż dla Urzędu numer rejestracyjny pojazdu stanowi daną osobową.

Nie można również zgodzić się ze stanowiskiem Naczelnika Urzędu, iż Generalny Inspektor przy wydawaniu decyzji z dnia 29 sierpnia 2013 r. sygn. DIS/DEC-884/13/55242 pominął wyjaśnienia Naczelnika Urzędu, z których wynika, iż „identyfikacja wskazanej osoby była jedynie wynikiem faktu, że osoba ta była znana osobiście pracownicy urzędu, a ponadto osoba [...] [...] sama wskazała w jakim dniu o której godzinie i gdzie była w urzędzie”, należy bowiem zauważyć, iż w ww. decyzji przytoczona została treść oświadczenia z dnia [...] lipca 2013 r. (jednego z pracowników Urzędu Skarbowego przesłanego do Biura GİODO, pismem stanowiącym odpowiedź na zawiadomienie o wszczęciu postępowania administracyjnego) w następującym zakresie „w związku z postępowaniem [...], zostałam poproszona o obejrzenie [...] z kilku [...] [...] z dnia [...] września 2012 r. Ze wszystkich petentów przebywających w tym okresie na [...] [...]i [...] rozpoznałam jedynie jednego klienta, gdyż jest mi znany z tego, że wielokrotnie, osobiście składał wnioski i odbierał zaświadczenia”. Na podstawie przedmiotowego oświadczenia Generalny Inspektor w uzasadnieniu decyzji z dnia 29 sierpnia 2013 r. sygn. DIS/DEC-884/13/55242 stwierdził, <iż [...] [...] pozwolił na identyfikację osoby fizycznej (klienta Urzędu Skarbowego), przez inną osobę, która ją знаła bez nadzwyczajnego wysiłku i nakładów>.

Wbrew twierdzeniu Naczelnika Urzędu, iż nagrania zapisane w systemie informatycznym o nazwie „A” nie są wykorzystywane przez inne podmioty należy stwierdzić, iż w przypadku naruszenia [...] [...] z [...] mogą zostać udostępnione podmiotom uprawnionym, na podstawie przepisów prawa np. Policji. Bowiem jak ustalono w toku kontroli na podstawie obserwacji [...] z [...] zapisywane są zdarzenia [...] [...] na terenie Urzędu. Informacje o takich zdarzeniach pracownicy ochrony zapisują w „[...]”. Ponadto, w [...] tej odnotowywane są również informacje o [...] jakie mają być podjęte w związku z zaistniałym [...] (np. konieczność powiadomienia Policji).

Z tych względów należy stwierdzić, iż skoro system informatycznym o nazwie [...]” stosowany jest w Urzędzie w celu rejestracji ewentualnych zdarzeń naruszających porządek, to niewątpliwie celem takiego nadzoru jest przede wszystkim możliwość dokonania identyfikacji osób naruszających ten porządek. Dlatego informacje takie jak wizerunek osób oraz numery

rejestracyjne pojazdu należy uznać za dane osobowe, na podstawie których możliwe jest zidentyfikowanie danej osoby i w związku z tym przetwarzanie tych danych podlega przepisom ustawy o ochronie danych osobowych.

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy strona wskazała, iż zapis [...] z [...] nie posiada żadnego powiązania ze zbiorem danych osobowych [...] znajdujących się w zasobach Urzędu, jak również wskazała, iż „urządzenia [...] i [...] [...] zainstalowane są w pomieszczeniu [...] [...] firmy [...] a jej pracownicy nie mają żadnego dostępu do danych zawartych w systemie informatycznym „B” i nie mogą powiązać [...] z [...] z danymi z tego systemu. Natomiast administratorzy systemu informatycznego Urzędu mają dostęp do [...] jedynie w celu konfiguracji i pomocy w obsłudze pracownikom [...] [...]”.

W tym miejscu należy przywołać interpretację pojęcia danych przetwarzanych w systemach monitoringu jaką przyjęła Grupa Robocza Art. 29 w Opinii 4/2004 z dnia 11 lutego 2004 r. (w sprawie przetwarzania danych osobowych przy nadzorze z użyciem kamer wideo), w której stwierdziła m.in., iż obrazy i dźwięki odnoszące się do zidentyfikowanych lub możliwych do zidentyfikowania osób fizycznych są traktowane jako dane osobowe nawet jeżeli nie są połączone z danymi identyfikacyjnymi danej osoby.

Ponadto, należy podkreślić, iż Generalny Inspektor nie ma wątpliwości, iż system informatyczny o nazwie „A” i system informatyczny o nazwie „B” (służący do przetwarzania danych w zbiorze danych o nazwie „L”) są odrębnymi systemami informatycznymi służącymi do przetwarzania danych osobowych w różnych celach, w różnych zakresach oraz w dwóch odrębnych zbiorach danych osobowych, które niewątpliwie podlegają rejestracji Generalnemu Inspektorowi Ochrony Danych Osobowych.

Biorąc powyższe pod uwagę zasadne jest aby Naczelnik Urzędu Skarbowego przywrócił stan zgodny z prawem poprzez m.in. zgłoszenie do rejestracji Generalnemu Inspektorowi zbioru danych osobowych przetwarzanego w systemie informatycznym o nazwie „A”.

Wobec tego odnosząc się do wniosku o uchylenie decyzji i umorzenie postępowania w zakresie zaskarżonej decyzji, po ponownym rozpoznaniu sprawy zakończonej decyzją Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych z dnia 29 sierpnia 2013 r. sygn. DIS/DEC-884/13/5524224 należy wskazać, że ww. decyzja została wydana na podstawie prawidłowo zgromadzonego materiału dowodowego i po rozpatrzeniu wszystkich żądań strony zgłoszonych w toku przedmiotowego postępowania. Uznać zatem należy, że rozstrzygnięcie zawarte w zaskarżonej decyzji jest prawidłowe zarówno z punktu widzenia zgodności z prawem, jak i pod względem celowości. Z uwagi na to, że zaskarżona decyzja została wydana na podstawie właściwie zastosowanych przepisów prawa oraz na podstawie prawidłowo ustalonego stanu faktycznego należało utrzymać ją w mocy.

Dlatego też, oceniając ponownie całokształt zebranego materiału dowodowego w przedmiotowej sprawie, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął jak w sentencji.

Decyzja jest ostateczna. Na podstawie art. 21 ust. 2 ustawy o ochronie danych osobowych w związku z art. 53 § 1 i 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270), od niniejszej decyzji stronie przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, za pośrednictwem Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych (na adres: ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa).